

דף מב.

עין משפט א. הרמב"ם הל' פסולי המוקדשין פ"ז ה"א

כָּל הַדָּמִים הַנִּתְּנִין = עַל מַזְבֵּחַ הַחִיצוֹן שֶׁנֶּתַן מֵהֶם מִתְּנָה
 רֵאשׁוֹנָה בְּמַחְשָׁבָה נְכוֹנָה. וְנָתַן מִמִּתְּנָה שְׁנִיָּה וְאֵילָף
 בְּמַחְשָׁבַת שְׁנוּי הַשֵּׁם אוֹ בְּמַחְשָׁבַת הַמָּקוֹם אוֹ מַחְשָׁבַת
 הַזְּמַן. הֵרִי זֶה כִּפּוּר וְהִרְצָה הַקָּרְבָּן. וְאִם נָתַן אֶת
 הָרֵאשׁוֹנָה בְּמַחְשָׁבַת הַזְּמַן וְהַשְּׁלִים הַמִּתְּנוֹת בְּמַחְשָׁבַת
 הַמָּקוֹם הֵרִי זֶה פְּגוּל. שֶׁמִּתְּנָה רֵאשׁוֹנָה הִיא הָעֵקֶר. אֲבָל
 כָּל הַדָּמִים הַנִּתְּנִין עַל מַזְבֵּחַ הַפְּנִימִי הוֹאִיל וְכֹלֵן מְעַכְבִּין
 זֶה אֶת זֶה כְּמוֹ שֶׁבְּאַרְנוֹ. אִם נָתַן אַחַת מֵהֶן שְׁלֵא כְּתֻקְנָה
 אֶלָּא הַפְּסִיד בָּהּ הַמַּחְשָׁבָה אַף עַל פִּי שֶׁנֶּתַן כָּל הַשָּׂאָר
 כְּתֻקְנָן הַזְּבַח פְּסוּל:

הרמב"ם הל' פסולי המוקדשין פ"ז ה"ב

חֹשֶׁב בְּרֵאשׁוֹנָה מַחְשָׁבַת הַזְּמַן וְשֶׁתֵּק בַּשָּׂאָר. אוֹ שֶׁנֶּתַן
 כֹּלֵן כְּתֻקְנָן חוּץ מִן הָאֲחֵרוֹנָה שֶׁנֶּתַן בְּמַחְשָׁבַת הַזְּמַן. הֵרִי
 זֶה פְּסוּל. וְאִינוֹ פְּגוּל עַד שֶׁיִּזְהַר בְּמַחְשָׁבַת הַזְּמַן שֶׁהֵרִי
 כָּלָם בְּמִתְּנָה אַחַת הֵן:

ב. כסף משנה: כל הדמים הניתנים וכו' עד היא העיקר. משנה בר"פ ב"ש (דף ל"ו:).
 ומ"ש אבל כל הדמים הניתנים על מזבח הפנימי וכו'. שם במשנה כל הניתנים על מזבח
 הפנימי אם חיסר אחת מהמתנות לא כיפר לפיכך אם נתנן כולן כתקנן ואחת שלא כתקנה
 פסול ואין בו כרת. ופירש"י לפיכך הואיל וכולן מתירות אין זו מתרת בלא זו ואין מפגלת
 בל"ז אם נתנם כולם בשתיקה ואחת שלא כתקנה כגון שנתנה במחשבת חוץ למקומו או
 חוץ לזמנו פסול שלא כיפר בראשונות ואין בו כרת שאין האחרונה מפגלתו שאין מפגלין
 בחצי מתיר:

את הספרים "דף היומי עין משפט על הדף" ו"מנחת אשר", של הרב מ. אלאהרן שליט"א אב"ד בירושלים מעוטרים
 בהסכמותיהם של גדולי ישראל, ניתן להשיג בהוצאת "כתרים" בטלפון 02-5712225 או 0584150477
 email: minchat.aaa@gmail.com

הרמב"ם הל' מעשה הקורבנות פי"ט ה"ח

כָּל דָּבָר שֶׁחִיבִין עַל הָעֲלָאתוֹ בַּחוּץ כִּיּוֹן שֶׁהָעֲלָה מִמָּנוֹ
 כְּזֵית בַּחוּץ חֵיב. בֵּין שֶׁהָעֲלָה בַּפְּנִים תְּחִלָּה וְשִׁיר מִמָּנוֹ
 כְּזֵית וְהָעֲלָהּ בַּחוּץ. בֵּין שֶׁהִנִּיחַ הַכֹּל בַּפְּנִים וְלָקַח מִמָּנוֹ
 כְּזֵית וְהָעֲלָהּ בַּחוּץ. אֲבָל אִם חָסַר אוֹתוֹ דָּבָר הִקְרַב כָּל
 שֶׁהוּא בַּפְּנִים וְהָעֲלָה שְׁאֵרֵיתוֹ בַּחוּץ פְּטוּר:

עין משפט ב. הרמב"ם הל' מעשה הקורבנות פי"ט ה"ט

כִּיצַד. הַקֶּמֶץ * אוֹ הַלְּבוּנָה וְהָאֵימורִין וְהָעוֹלָה וּמִנְחָה
 הַנְּשָׂרֶפֶת וְהַנֶּסֶכִּין שֶׁחָסְרוּ מִקְצָתָם בַּפְּנִים וְהִקְרִיב
 שְׁאֵרֵיתוֹ בַּחוּץ פְּטוּר. שֶׁהָרִי נֶאֱמַר 'לַעֲשׂוֹת אוֹתוֹ' עַל
 הַשָּׁלֵם הוּא חֵיב וְאִינוֹ חֵיב עַל הַחָסֵר. הוֹצִיאוּ שָׁלֵם וְחָסֵר
 בַּחוּץ וְהָעֲלָהּ הָרִי זֶה סֶפֶק לְפִיכָךְ אִינוֹ לוֹקָה:

עין משפט ג. הרמב"ם הל' עבודת יום הכיפורים פ"ה ה"ח

נִשְׁפָּךְ הַדָּם עַד שֶׁלֹּא גָמַר מִתְּנוֹת שֶׁבְּקֹדֶשׁ הַקֹּדֶשִׁים *.
 יָבִיא דָם אַחַר וַיִּחְזַר וַיִּזְחַל בַּתְּחִלָּה בְּקֹדֶשׁ הַקֹּדֶשִׁים:

- ג.** כסף משנה: (ח-ט) כל דבר שחייבין על העלאתו בחוץ וכו', כיצד הקומץ או לבונה והאימורין וכו' ואינו חייב על החסר. משנה וברייתא שם (דף ק"ט:): ומ"ש הוציאו שלם וחסר בחוץ והעלה ה"ז ספק. שם (דף ק"י) בעיא דלא איפשיטא:
- ד.** כסף משנה: נשפך הדם עד שלא גמר וכו'. משנה וברייתא שם:

את הספרים "דף היומי עין משפט על הדף" ו"מנחת אשר", של הרב מ. אלאחדר שליט"א אב"ד בירושלים מעוטרים בהסכמותיהם של גדולי ישראל, ניתן להשיג בהוצאת "כתרים" בטלפון 02-5712225 או 0584150477 email: minchat.aaa@gmail.com

פרוכות היו שם וברייתא דאיפליגו בה ר"ע ור' יוסי דקתני מהיכן הוא מתחיל מקרן מזרחית דרומית וכו' דברי ר"ע ור' יוסי הגלילי אומר מקרן מזרחית צפונית ואוקימנא פלוגתייהו בפתחא או בצפון או בדרום וכתוב בספרים דר"י הגלילי סבר לה כר' יוסי דאמר פתחא בצפון דר"ע סבר כר"מ דאמר פתחא בדרום. ונראה שרש"י ז"ל גריס כן לדעת הרב ז"ל לא גרסינן בה ר"י הגלילי סבר לה כר' יוסי אלא סבר לה כרבנן דהיינו תנא דמהיכן הוא מתחיל. ובספרים שלנו כן הגיהו בהם סבר לה כרבנן ומחקו גירסת הספרים שכתוב בהם סבר לה כר' יוסי ואפשר דמשום הכי הגיהו כן נמצא דלרבנן דמהיכן הוא מתחיל שתי פרוכות היו שם שלא מצינו שחלק בזה בהדיא אלא שהחיצונה פרופה מן הצפון ופנימית מן הדרום וכי נפיק נפיק מן הצפון ובזה יתקיימו דברי הרב ז"ל שהוא פסק בפרוכות כת"ק משום דלא אשכח דפליג עליה בהדיא אלא ר' יוסי ויחידאה הוא ובפסחים פסק כת"ק דמהיכן הוא מתחיל דהוי סתמא בתרא ואע"ג דמחלוקת ר"ע ור"י הגלילי הוא בברייתא ור"ע כת"ק וקי"ל כר"ע מחבירו אפי' הכי סתמא בתרא דמתני' עדיפא דאי רבי לא שנאה ר' חייא מנין לו. עוד כתב אמרת עוד וכן הוספתי תמה במשנה זו ג"כ במה שאמר ר"א במקומו הוא עומד כלומר שאינו צריך הקפת רגל דודאי מאי דקאמר בתר הכי שעל כולם הוא נותן מלמטה למעלה אדר"א קאי דלא מצריך הקפה ברגל אלא ביד ונמצא שבשלש הזאות שבשלש קרנות נעשות ברחוק אמה יכול להזות מלמטה למעלה כלומר שמשפיל ידו וזורק כלפי מעלה ואינו חושש שיפול דמו על זרועותיו חוץ מזו שעומד לפני הקרן וקרוב לו ביותר שנותן בה מלמעלה למטה. ואני רואה לר"מ ז"ל שפסק שצריך הקפה ברגל ועם זה פסק שעל כולם הוא נותן וכו' ואחר שהוא מסבב הקרנות ברגל מה הפרש בין זו לזו והם כלן סמוכות לו עכ"ל: באמת פשוטה של משנה משמע דלת"ק כולן מלמעלה למטה, הן וכדקתני התחיל מחטא ויורד משום דלדידיה מקיף ברגל ומתני' דקתני על כלן הוא נותן מלמטה למעלה חוץ מזו בלבד ר' יהודה היא דתניא ר"י אומר ר"א אומר במקומו הוא עומד ומחטא על כולם הוא נותן מלמטה למעלה חוץ מזו שהיתה לפניו ממש שנותן מלמעלה למטה דאלמא ר"א בלחוד הוא דתני לה למתני' אבל לרבנן כולן מלמעלה למטה, אלא אפשר שהרב ז"ל סובר דאף ת"ק הוא ומ"מ לא מפקא מדר"א והא דאמרינן מתני' מני ר' יהודה היא משום דלר"מ ר"א אית ליה בכולן נותן מלמעלה למטה חוץ מזו שהיא לפניו באלכסון אמרינן דמתני' ר' יהודה היא דמתני' ודאי אף לכשתמצא לומר דאף ת"ק היא מ"מ לא מפקא מדר"א. ודקא קשיא לך ואחר שהוא מסבב הקרנות ברגל מה הפרש בין זו לזו והרי כלם סמוכות לו אפשר לומר לדעת הרב שזו בלבד שהיא לפניו ממש לפי שיש לו לצאת מכל המזבח נותן מלמעלה למטה כי היכי דלא ליתווסן מאניה אבל בצפונית מערבית שהוא לו באלכסון נותן מיד ממקומו כדי שלא יעבור על המצות וישהא המתנה ואחר כך מקיף ברגל לצפונית מערבית ומשם נותן מיד לקרן מערבית דרומית ונותן מיד לקרן דרומית מזרחית ונמצא שאין מכולן אחת מהן לפניו ממש אלא זו בלבד כנזכר לעיל דרך הרב בזו אע"פ שפשטה של שמועה נראית כמו שאמרת. עוד כתב אמרת עוד אשוב אתפלא במ"ש שבין מזבח למנורה היה עומד והלא המזבח משוך היה כלפי חוץ והוא צריך לצאת מכל המזבח עכ"ל. ובאמת כך נ"ל כמו שאמרת אלא שהיה באפשר

וְלַמִּזְבֵּחַ. שְׂאִין פּוֹרְשִׁים מִבֵּין הָאוֹלָם וְלַמִּזְבֵּחַ אֲלֵא
 בְּשַׁעַת הַקְּטָרָה בְּהִיכָל בְּכָל יוֹם וּבְשַׁעַת מִתֵּן דָּמִים
 בְּהִיכָל כְּמוֹ שֶׁבְּאַרְנוֹ בְּהִלְכוֹת תְּמִידִין. וְאַחַר כֵּן נוֹטֵל דָּם
 הַפֶּר מִזֶּה שֶׁהוּא מְנַדְנְדוֹ. וְנֹכְנֵס בּוֹ לְקֹדֶשׁ הַקְּדָשִׁים וּמִזֶּה
 מִמֶּנּוּ שֵׁם שְׂמוֹנֶה הַזֵּיוֹת בֵּין בְּדֵי הָאָרוֹן. וְיוֹצֵא וּמְנִיחוֹ
 בְּהִיכָל עַל כֵּן הַזֶּהָב שֶׁהָיָה שָׁם. וְאַחַר כֵּן יוֹצֵא מִן הַהִיכָל
 וְשׁוֹחֵט אֶת הַשְּׁעִיר וּמְקַבֵּל אֶת דָּמוֹ וְנֹכְנֵס בּוֹ לְקֹדֶשׁ
 הַקְּדָשִׁים. וּמִזֶּה מִמֶּנּוּ שֵׁם שְׂמוֹנֶה הַזֵּיוֹת בֵּין בְּדֵי הָאָרוֹן.

לומר שהרב סבור דמזבח לפני ה' ממש מדכתיב ויצא אל המזבח אשר לפני ה' דמשמע
 דביציאתו פוגע במזבח מיד ועוד מדתניא לפני ה' מה ת"ל דאמר ר' נחמיה לפי שמצינו
 בפרשת יוה"כ שעומד לפני מן המזבח ומזה על הפרכת יכול אף זה כן ת"ל מזבח קטרת
 סמים אשר לפני ה' מזבח לפני ה' ואין כהן לפני ה' דאלמא המזבח לפני ה' ממש שאין
 דבר חוצץ בין הכהן לפרוכת אלא המזבח בלבד ומנורה ושלחן משוכים כלפי חוץ מן
 המזבח הפנימי ולחוץ ואינו באפשר שהרי היה מקדים כהן דישון מזבח הפנימי לנרות
 ואמרינן (דף פ') אמר להם הממונה מ"ט אמר אביי גמרא גמירנא סברא לא ידענא רבא
 אמר כדר"ל דאמר אין מעבירין על המצות ומאי פגע ברישא מזבח הפנימי ואף הרב עצמו
 כן כתב בפ"ג מהל' בית הבחירה שכך כתב שם מזבח הקטרת היה מרובע והוא נותן בהיכל
 מכוון בין הצפון לדרום משוך מבין השלחן והמנורה לחוץ עכ"ל. ומ"ש הר"י קורקוס בזה
 כתבתי בהל' מעשה הקרבנות פ"ה. ומ"ש רבינו ומזה מדם התערובת על טהרו של מזבח שבע
 פעמים בצד הדרום. שם (דף נ"ח:): איפליגו תנאי ופסק כר' יוסי דאמר בצד דרומי היה נותן
 וטעמא משום דנמוקו עמו ועוד שהוא מאריה דגמרא טפי מאידך תנא דפליג עליה. וטהרו
 של מזבח פירשו בגמ' דהיינו גילוי כלומר שמגלה הגחלים והאפר ממקום שמזה. וכתב
 הר"י קורקוס ז"ל דאיכא למידק שבפ"ג כתב על אמצעו של מזבח וכן כתב בפרק חמישי
 ממעשה הקרבנות והיאך כתב כאן בצד הדרום ותירץ דאמצעו לאו דוקא אלא הכוונה
 לאפוקי שלא היה בקרנות כשאר ההזאות ולעולם בחלק הדרומי מאמצעו היה נותן כאשר
 כתב וביאר כאן: ואח"כ בא אצל שעיר המשתלח וכו' עד אחר שהגיע שעיר למדבר. במשנה
 פ' שני שעירי (דף ס"ח:): ומה שכתב שהקריאה בעזרת הנשים. בגמרא פרק בא לו (דף
 ס"ט:): ואחר כך מקדש ופושט בגדי לבן וכו' עד ומקריב תמיד של בין הערבים. משנה וברייתא
 בפרק בא לו (דף ע') ופסק כר"ע: ואח"כ מקדש ידיו ורגליו ופושט בגדי זהב וכו' עד סוף
 הפרק. במשנה שם פרק בא לו:

וְיֹוצֵא וּמְנִיחוֹ עַל כֵּן הִזְהֵב שְׁנֵי שְׁבֵהֵיכָל. וְאַחַר כֵּן נוֹטֵל
דָּם הַפֶּר מֵעַל הַכֶּן וּמִזֶּה מִמֶּנּוּ עַל הַפְּרֻכָּת כְּנֶגֶד הָאָרוֹן
שְׁמוֹנֶה הִזְיוֹת וּמְנִיחַ דָּם הַפֶּר וְנוֹטֵל דָּם הַשְּׁעִיר וּמִזֶּה
מִמֶּנּוּ עַל הַפְּרֻכָּת כְּנֶגֶד הָאָרוֹן שְׁמוֹנֶה הִזְיוֹת. וְאַחַר כֵּן
מְעַרְהָ דָּם הַפֶּר לְתוֹךְ דָּם הַשְּׁעִיר וּמְחִזִּיר הַכֹּל לְמִזְרֵק
שֶׁהָיָה בּוֹ דָּם הַפֶּר כְּדֵי שְׂשִׁיתְעָרְבוּ יָפָה יָפָה. וְעוֹמֵד לְפָנִים
מִמִּזְבַּח הִזְהֵב בֵּין הַמִּזְבֵּחַ וְהַמְּנוֹרָה. וּמִתְחִיל לְהִזּוֹת מִדָּם
הַתְּעַרְבָּת עַל קַרְנוֹת מִזְבַּח הִזְהֵב. וְהוּא מְסַבֵּב וְהוֹלֵךְ
וּמִזֶּה עַל הַקַּרְנוֹת מִבְּחוּץ. וּמִתְחִיל מִקֶּרֶן מִזְרָחִית
צְפוֹנִית. לְצְפוֹנִית מְעַרְבִית. לְמְעַרְבִית דְּרוֹמִית. לְדְרוֹמִית
מִזְרָחִית. וְעַל כֵּלָּן הוּא נוֹתֵן מִלְמַטָּן לְמַעְלָן. חוּץ מִן
הָאַחֲרוֹנָה שֶׁהִיְתָה לְפָנָיו שֶׁהוּא נוֹתֵן מִלְמַעְלָן לְמַטָּן. כְּדֵי
שֶׁלֹּא יִתְלַכְּלוּ כִּלְיוֹ. וְחוֹתָהּ הַגָּחֳלִים וְהָאֶפֶר שֶׁבְּמִזְבַּח
הִזְהֵב הֵילֵךְ וְהֵילֵךְ עַד שֶׁמִּגְלָה זָהָבוֹ. וּמִזֶּה מִדָּם הַתְּעַרְבָּת
עַל טְהָרוֹ שֶׁל מִזְבַּח שְׁבַע פְּעָמִים בְּצַד הַדָּרוֹם בְּמָקוֹם
שֶׁשָּׁלְמוֹ מִתְּנוֹת קַרְנוֹתָיו. וְיֹוצֵא וְשׁוֹפֵךְ שְׁרֵי הַדָּם עַל
יְסוֹד מְעַרְבֵי שֶׁל מִזְבַּח הַחִיצוֹן. וְאַחַר כֵּן בָּא אֶצֶל שְׁעִיר
הַמִּשְׁתַּלַּח וְסוֹמֵךְ שְׁתֵּי יָדָיו עַל רֵאשׁוֹ וּמִתְנוֹדָה. וְכֵן הוּא
אוֹמֵר אֲנִי הַשֵּׁם חָטְאוּ עִוּוֹ וּפָשְׁעוּ לְפָנֶיךָ עֲמָךְ בֵּית
יִשְׂרָאֵל. אֲנִי הַשֵּׁם כָּפַר נָא לַחֲטָאִים וְלַעֲוֹנוֹת וְלַפְּשָׁעִים
שֶׁחָטְאוּ וְשָׁפְעוּ וְשָׁפְשָׁעוּ לְפָנֶיךָ עֲמָךְ בֵּית יִשְׂרָאֵל כִּפְתּוֹב
בְּתוֹרַת מֹשֶׁה עֲבָדְךָ 'כִּי בַיּוֹם הַזֶּה יִכַּפֵּר עֲלֵיכֶם' וְגו'.

את הספרים "דף היומי עין משפט על הדף" ו"מנחת אשר", של הרב מ. אלחודר שליט"א אב"ד בירושלים מעוטרים בהסכמותיהם של גדולי ישראל, ניתן להשיג בהוצאת "כתרים" בטלפון 02-5712225 או 0584150477 email: minchat.aaa@gmail.com

ואחר כף משלח את השעיר למדבר. ומוציא אימורי פר ושעיר שהכניס דמן לפניו ונותנו בכלי. ומשלח השאר לבית הדשן לשרפה. ויוצא לעזרת הנשים וקורא שם אחר שיגיע השעיר למדבר. ואחר כף מקדש ופושט בגדי לבן וטובל ולובש בגדי זהב ומקדש ידיו ורגליו. ועושה השעיר הנעשה בחוץ שהוא מפלל קרבנות מוסף היום. ומקריב אילו ואיל העם שנאמר ויצא ועשה את עלתו ואת עלת העם. ומקטיר האימורין של פר ושעיר הנשרפין. ומקריב תמיד של בין הערבים. ואחר כף מקדש ידיו ורגליו ופושט בגדי זהב וטובל ולובש בגדי לבן ומקדש ונכנס לקדש הקדשים ומוציא את הכף ואת המחפה. ואחר כף מקדש ופושט בגדי לבן וטובל ולובש בגדי זהב ומקטיר קטרת של בין הערבים ומיטיב את הנרות של בין הערבים כשאר הימים. ואחר כף מקדש ידיו ורגליו ופושט בגדי זהב ולובש בגדי עצמו ויוצא לביתו וכל העם מלוין אותו עד ביתו. ויום טוב היה עושה על שיצא בשלום מן הקדש:

עין משפט ב. הרמב"ם הל' פסולי המוקדשין פי"ג ה"ו

והמנחות הנקמחות בארבעה ז. בקמיצה. ובנתינת הקמץ בכלי שרת. ובהולכת הקמץ למזבח. ובזריקתו על האש:

ז. כסף משנה: ומ"ש והמנחות הנקמחות בד' וכו'. משנה בפירקא קמא דמנחות (דף י"ב) ובריש פ"ב דמנחות [י"ג] ובספ"ק דזבחים (דף י"ג): מדמה ארבע עבודות אלו לארבע

את הספרים "דף היומי עין משפט על הדף" ו"מנחת אשר", של הרב מ. אלחדר שליט"א אב"ד בירושלים מעוטרים בהסכמותיהם של גדולי ישראל, ניתן להשיג בהוצאת "כתרים" בטלפון 02-5712225 או 0584150477 email: minchat.aaa@gmail.com

עין משפט ג. הרמב"ם הל' פפולי המוקדשין פט"ז ה"ז

חֹשֶׁב מַחְשַׁבֶּת זְמַן בְּשַׁעַת קְמִיצָה ה' אֲבָל לֹא בְּשַׁעַת לְקוּט הַלְבוּנָה. או שֶׁחֹשֶׁב מַחְשַׁבֶּת הַזְּמַן בְּשַׁעַת לְקוּט הַלְבוּנָה אֲבָל לֹא בְּשַׁעַת קְמִיצָה. הָרִי זֶה פְּסוּלָה וְאֵינָה פְּגוּל עַד שֶׁיִּחְשַׁב מַחְשַׁבֶּת הַזְּמַן בְּכָל הַמַּתִּיר שֶׁהוּא הַקֶּמֶץ עִם הַלְבוּנָה. בְּשַׁעַת קְמִיצַת הַקֶּמֶץ וְלְקוּט הַלְבוּנָה. או בְּשַׁעַת נְתִינַת שְׁנֵיהֶן בְּכָלִי. או בְּשַׁעַת הוֹלְכָתָן או בְּשַׁעַת זְרִיקָתָן:

עין משפט ד. הרמב"ם הל' פפולי המוקדשין פי"ה ה"ה

וְאֵלוּ דְּבָרִים שָׂאִין חֵיבִין עֲלֵיהֶן מְשוּם פְּגוּל לְעוֹלָם. הַקֶּמֶץ. וְהַלְבוּנָה. וְהַקְטָרֶת. וְהַדָּם. ט'וְהַיֵּין. בֵּין יֵין הֶבֶא עִם הַנְּסָכִים בֵּין יֵין הֶבֶא בְּפָנֵי עֲצָמוֹ. וּמִנְחוֹת הַנְּשָׂרְפוֹת כָּלֵן שֶׁהָרִי אֵין לָהֶם קֶמֶץ לְהַתִּירָן. כְּגוֹן מִנְחַת כֹּהֲנִים וּמִנְחַת נְסָכִים וּבִשָּׁר חֲטָאוֹת הַנְּשָׂרְפוֹת. וְלוֹג שֶׁמֶן שֶׁל מִצְרַע. וְאֵם תֹּאמֶר וְהֵלֵא דָם הָאֵשׁ מִתִּירוֹ. אֵינּוּ תְלוּי

עבודות שבזבח דקומץ היינו שוחט. מוליך היינו מוליך. מקטיר היינו זורק. נותן בכלי דמי לקבלה. ופירש"י קומץ דמי לשוחט שזה נוטל ומפריש חלק לגבוה מחלק כהנים וכן זה:

ח. כסף משנה: חשב מחשבת זמן בשעת קמיצה וכו' אינה פגול עד שיחשב מחשבת הזמן בכל המתיר. משנה בפ"ב דמנחות (דף ט"ז) פלוגתא דת"ק ור"מ ופסק כת"ק. ומה שכתוב בדברי רבינו או בשעת זריקתן ט"ס הוא וצריך למוחקו ולכתוב במקומו או בשעת הקטרתן:

ט. כסף משנה: ומה שכתב והיין בין יין הבא עם הנסכים בין יין הבא בפני עצמו. שם במשנה גבי אלו דברים שאין חייבין עליהם משום פגול תני והנסכים הבאים בפנ"ע דברי ר"מ וחכ"א אף הבאים עם הבהמה ופסק כחכמים. ומ"ש ולוג שמן של מצורע. שם במשנה ר"ש אומר אין חייבין עליו משום פיגול ור"מ אומר חייב עליו משום פיגול שדם האשם מתירו ופסק כר"ש דמיקל דלית לן לחיובי מספיקא ועוד דמסתבר טעמיה כמו שביאר רבינו בסמוך. ומ"ש וא"ת והלא דם האשם מתירו אינו תלוי בו וכו'. בפ"ב דמנחות (דף ט"ו):

את הספרים "דף היומי עין משפט על הדף" ו"מנחת אשר", של הרב מ. אלחדר שליט"א אב"ד בירושלים מעוטרים בהסכמותיהם של גדולי ישראל, ניתן להשיג בהוצאת "כתרים" בטלפון 02-5712225 או 0584150477 email: minchat.aaa@gmail.com

בּוֹ שֶׁהָרִי אָדָם מְבִיא אֲשָׁמוֹ הַיּוֹם וְלוֹג אַחַר כַּפָּה יָמִים
כְּמוֹ שִׁתְּבֹאֵר בְּמִקְוָמוֹ: